

תביעה: כרתו את הבלוטה הלא נכונה

תושב הנגב תובע 2.5 מיליון שקל בטענה כי במהלך ניתוח ב'סורוקה' כרתו לו בטעות חלק מהלבלב במקום את בלוטת יותרת המוח ■ מכבי: "מדובר במקרה מצער"

■ צילום: הרצל יוסף

חדר הניתוח ב'סורוקה'. התובע סובל נכות

ייעוץ דחוף עם רופא אנדוקרינולוג. בכתב התביעה נטען כי אותו רופא עמד מיד על הרשלנות הקשה וקבע כי כל המהלך הרפואי בענייניו של האיש היה שגוי ומיותר, וזאת על אף הנתרנים הברורים שעמדו בפני הרופאים בזמן אמת.

אבחנתו של הרופא המומחה העלתה כי אכן מקור מחלתו של האיש אינה כלל בבלוטה יותרת הכליה כי אם בבלוטה יותרת המוח, ולפיכך אין כל הגיון לכרות את בלוטת יותרת הכליה. הרופא המומחה גם קבע, כי כריתת רקמת הלבלב במקום בלוטת יותרת הכליה הינה פעולה בלתי סבירה בעליל, וכי מקרה שכזה אין דומה לו בספרות הרפואית העולמית.

בחוות דעת רפואית, שצורפה לכתב התביעה, גורס ד"ר נחום ורביץ, רופא מומחה בכירורגיה, כי "ככל שהתעמקתי יותר בתיק הרפואי התגלתה לי תמונה של התרשלות עמוקה ורוח בית, של שטחיות, חוסר עומק ידע רפואי וחוסר העברת מידע. אודה שהטיפול בתיק זה גורם לי עוגמת נפש קשה באשר לרמתם המקצועית של הרופאים המופקדים על שלומנו ובריאותנו".

לפני כעשרה חודשים נותח האיש בבית החולים 'אסותא' בתל-אביב להסרת הגידול מבלוטת יותרת המוח.

בכתב התביעה נטען כי הניתוחים המיותרים שבוצעו בו הותירו בו צלקות קשות. לאיש נקבעה נכות צמיתה של 20 אחוז והוא סובל מאוטם בטחול עקב פגיעה בכלי דם וציסטה בעקבות כריתת זנב הלבלב, העלולה לסכן את חייו של האיש בעתיד.

טרם הוגש כתב הגנה לתביעה. מ'שירותי בריאות כללית' ומ'סורוקה' נמסר בתגובה: "כתב התביעה טרם הגיע לידינו. לכשיגיע, יועבר לעיונם של היועצים המשפטיים ואנו נגיב כמקובל בבית המשפט. למיטב הערכתנו, מדובר במקרה שאין בצירו רשלנות רפואית".

מ'מכבי' נמסר בתגובה: "מדובר במקרה מצער. קיבלנו את כתב התביעה ואנו לומדים את פרטיו".

הסייט הגדול ביותר של חולה הנכנס לניתוח בבית חולים הוא החשש שהרופאים יכרתו בטעות את האיבר הלא נכון בשל אבחנה שגויה.

את הסיטואציה הזו חווה לטענתו לפני למעלה משנה תושב הנגב (33), שתובע את 'שירותי בריאות כללית' ואת 'מכבי' בסכום של למעלה מ-2.5 מיליון שקל.

בכתב התביעה שהגיש האיש בסוף השבוע שעבר בבית המשפט המחוזי בכאר-שבע באמצעות באי כוחו, **עורכי דין ר"ר שי פויירינג ושיירי לי-דאן**, נטען כי הוא החל לפתח בחודש מאי 2006 תסמינים האופייניים לתסמונת בשם "קושינג", הנובעת מהפרשה מוגברת של סטרואידים מבלוטה יותרת הכליה. כך סבל האיש בהדרגה מעלייה במשקל, יתר לחץ דם, אבנים בכליה, עלייה ברמת הגלוקוז בדם ומהופעה של שומות עוריות בגופו.

במשך כשנה הלך מצבו של האיש והידרדר עד אשר נחלץ לעזרתו קרוב משפחה, רופא במקצועו, אשר היפנה אותו לחדר המיון בבית החולים 'סורוקה', שם הוחלט לאשפזו מיידית לצורך קביעת אבחנה קלינית. מכאן ואילך, כך נטען בכתב התביעה, החלה מסכת של רשלנות רפואית מתמשכת.

בכתב התביעה נטען כי בנתונים שעמדו לנגד עיניהם קבעו הרופאים כי מקורה של הפרשת הסטרואידים המוגברת היא בגידול הממוקם בבלוטה יותרת הכליה, בעוד שבפועל הנתונים הראו דווקא שהגידול השפיר מצוי בכליה לבלוטה יותרת המוח. כתוצאה מכך הופנה האיש לניתוח בטון, שהתברר כמיותר לחלוטין, לשם כריתת בלוטת יותרת הכליה.

בכתב התביעה נטען כי הניתוח האמור לא זו בלבד שהיה מיותר, אלא שהרופאים הגדילו לעשות ובמקום לכרית את בלוטת יותרת הכליה כרתו חלק מהלבלב.

לאחר הניתוח מצבו של האיש המשיך להידרדר. הרופאים ביקשו להחיישו לניתוח נוסף להשלמת כריתת בלוטת יותרת הכליה, אך רק בשל לחץ המשפחה התקיים בסופו של דבר